

25-3-2015 - Uitgave Volle Lading Groep

RWG zonder CAO?

Met een CAO kun je **samen sterk** staan - alleen kun je niets

De collega's bij RWG hebben in plaats van een collectieve arbeidsovereenkomst een individuele arbeidsovereenkomst. Op een aantal onderdelen zijn hun arbeidsvoorwaarden slechter dan die van de andere collega's in de containersector. Ze moeten een CAO hebben die gelijkwaardig is aan de CAO's in de rest van de sector, dat is zeker. Maar ze moeten vooral een CAO hebben omdat ze individueel niet tegen RWG zijn opgewassen. Vandaag kan je een wereldcontract hebben, maar wat als de baas mor-

gen het contract verandert? Wat ga je dan doen? Staken? In je eentje? Individuele arbeidsovereenkomsten is hetzelfde als gaan werken als ZZP-er.

De arbeiders in Nederland hebben ruim honderd jaar geleden door strijd – want een arbeider krijgt niets cadeau - het recht verworven dat vakbonden CAO's kunnen afsluiten. Dat was voor de arbeidersbeweging een grote stap vooruit. Daarvoor had elke arbeider een individueel con-

*Vervolg
op
blz. 2*

Vervolg
van
blz. 1

tract en daardoor stond elke arbeider er min of meer in zijn eentje voor. Arbeiders

kunnen alleen voor hun belang opkomen als ze dat samen doen, dat kan met een CAO. Met individuele contracten is het voor de baas: verdeel en heers. Havenarbeiders in de containersector kunnen niet toestaan dat in hun sector de klok weer meer dan honderd jaar wordt terug gezet.

De andere bedrijven in de containersector die willen niets liever dan dat RWG in haar opzet slaagt. En het Havenbedrijf Rotterdam – de dienstknecht van die bedrijven - denkt er net zo over. ECT verbodt niet voor niets langzaamacties op de schepen van de RWG rederijen. De strijd voor een CAO bij RWG is ook een strijd tegen de directies van ECT, APMT 1 en 2, Uniport en RST. En natuurlijk ook tegen Vervat en Bakx.

Jaarcontracten werken ook zo als individuele contracten: het is mond houden, niet ziek worden, komen als de baas het wil en dan maar hopen dat je contract wordt verlengd. De strijd tegen indivi-

dule contracten en tegen ZZP-contracten moet uitgebreid worden met de strijd tegen jaarcontracten. De invoering van jaarcontracten zo'n 15 jaar geleden was samen met de afbraak van de SHB een grote stap in de plannen van de havenbedrijven - het was voor de havenarbeiders een stap achteruit.

Dit zijn de zure vruchten van het gepolder in de haven, waarbij verslechtingen vooral op nieuwe generaties werden afgewenteld. In 2015/2016 willen de havenbedrijven nieuwe stappen vooruit zetten in de reorganisatie van de havenarbeid: massaontslagen en vakbonden en CAO's de haven uit. De geschiedenis moet leren: hier helpt geen polderpolitiek, hier helpt alleen de strijd die onze opa's en onze vaders hebben gevoerd. Dat betekent offensieve strijd, strijd voor verbeteringen:

Niet terug naar individuele CAO's, maar vooruit naar een sector-CAO!

De strijd om de voordelen van de automatisering

In de containersector beginnen de twee hoog geautomatiseerde terminals op Maasvlakte 2 – APMT 2 en RWG - geleidelijk aan in bedrijf te komen. Wondertjes van techniek. Technische vooruitgang is van alle tijden. Door technische vooruitgang leert de mens de natuur te beheersen. Door technische vooruitgang leert de mens de natuurkrachten dienstbaar te maken aan de productie van allerlei zaken die het dagelijks leven aangenamer maken. Door de vooruitgang van de techniek leerde de mensheid zoveel te produceren dat zich een paar duizend jaar geleden een groep kon afscheiden die de maatschappij ging beheersen. Een groep die het productiewerk aan anderen kon overlaten, maar die zich wel de eigendom van die arbeid kon toe-eigenen: de maatschappij werd opgesplitst in arme werkers en rijke heersers. De manier van uitbuiten is in al die jaren veranderd, maar de uitbuiting zelf is gebleven: slaven en slavenhouders, lijfeigenen en feodale heersers, arbeiders en kapitalisten.

In het huidige kapitalisme is de kloof tussen rijk en arm groter dan ooit. Kijk naar de rijken die de havenarbeid beheersen: Li Ka Shing van ECT, de familie Møller van

APMT en Maersk, de familie Aponte van MSC, de familie Saadé van CMA-CGM, de paar rijke families uit Dubai van DP World enzovoort. Met een klein gedeelte van hun

fortuin zouden alle havenarbeiders op de wereld een goed leven hebben. Sommige VVD-ers zeggen dan: niet jaloers zijn. Maar al die rijkdom is door de werkende mensen geproduceerd en door die rijke families ingepikt.

Opkomen voor je belangen of een ellendig leven

Die tegenstelling roept vanzelf strijd op, strijd om de verdeling van de vruchten van de arbeid. De arbeiders strijden voor een hoger loon, voor meer vrije tijd, voor veilig werken, voor een toekomst voor hun kinderen. De kapitalisten willen alleen maar meer inpikken. Ze willen maximale winst - dus moeten de lonen dalen, arbeiders langer gaan werken, meer produceren (ook als het ten koste gaat van de veiligheid) en over het lot van de arbeidersjeugd maken zij zich al helemaal niet druk. Als arbeiders niet opkomen voor hun belangen dan zakken ze vanzelf langzaam weg in een ellendig leven.

Zo ligt de kwestie ook bij technische vooruitgang. Wie zal er van de technische vooruitgang in de containersector profiteren? Zijn dat de havenarbeiders of zijn dat

de Li Ka Shings, de Møllers, de Apontes, de Saadés en de rijke families uit Dubai? De havenarbeiders kunnen van die vooruitgang profiteren als die automatisering het werk verlicht en veiliger maakt. Ze kunnen van die vooruitgang profiteren door te eisen dat ze korter werken met behoud van loon - en dat zo banen beschikbaar blijven voor de arbeidersjeugd.

Dat heeft de arbeidersbeweging altijd gedaan. Als de arbeidersbeweging niet had gestreden, dan werkten we nu nog tien of twaalf uur per dag, zes dagen per week, zonder vakanties. Dan hadden we twee miljoen werklozen, rechteloze arbeiders en hongerlonen. Als in de jaren tachtig in de haven niet was gevochten voor de vijfploegendienst en de 36-urige werkweek, dan waren er nu honderden banen minder in de haven.

Arbeidstijdverkorting

Arbeidstijdverkorting is logisch en nodig, maar komt er niet vanzelf. Zonder arbeidstijdverkorting profiteren de rijken van de automatisering en rest er voor de havenarbeiders en hun kinderen ontslagen, WW, bijstand en pulpbaantjes. Arbeidstijdverkorting vereist strijd, want de kapitalisten geven niets cadeau.

Arbeidstijdverkorting zonder inleveren:

- zesploegendienst in de volcontinu (28 uur per week)!
- vierdaagse werkweek voor de andere diensten (31 uur per week)!
- een goede regeling om op 60 jaar te kunnen stoppen, jongeren erin!

Ondernemingsraad APMT spoor bijster?

RWG wil geen CAO afsluiten met de bond. Als de RWG-directie dit kan doorzetten, dan zullen de andere bedrijven willen volgen. Een containersector zonder CAO is in het belang van de havenbedrijven - maar niet in het belang van de havenarbeiders. In 2015 en 2016 zal vijf miljoen TEU aan containers naar RWG en APMT 2 verhuizen. De oude terminals raken 40% van hun lading kwijt. Dat kan alleen

maar niet tot ontslagen leiden, als de havenarbeiders in de containersector

daar gezamenlijk tegen strijden. RWG moet een CAO krijgen, ontslagen zijn onacceptabel, dus acties zijn onvermijdelijk.

Nu roept de ondernemingsraad van APMT 1 de collega's bij dat bedrijf op om niet mee te doen aan acties, want acties zijn niet in het belang van het bedrijf en 'we moeten nu om onze eigen toekomst denken'.

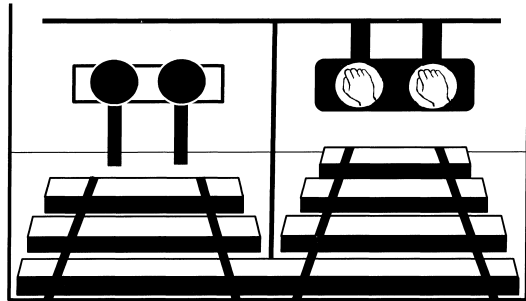
Acties zijn niet in het belang van APMT 1 - dat klopt. Daarmee zit de ondernemingsraad op een goed spoor. De APMT-directie wil ook van de CAO af en wil - als Maersk straks al haar lijnen heeft verplaatst - graag havenarbeiders ontslaan. Acties die dat doorkruisen ziet de directie niet graag. Vooral niet nu die Maersk-schepen nog voor de kant liggen.

Maar de tweede stelling klopt natuurlijk niet: havenarbeiders die aan hun toekomst denken (en aan die van de jeugd) moeten nu gezamenlijk in actie komen. Stel dat de collega's bij de andere containerbedrijven de ondernemingsraad van APMT 1 gaan napraten - dan hebben de directies bij al die bedrijven vrij spel en dan weet iedereen wat er gaat gebeuren.

Hoe zit dat nou met ondernemingsraden?

Ondernemingsraden worden bevolkt door twee soorten mensen: baantjesjagers en collega's die zich oprecht inzetten voor hun collega's. De baantjesjagers, die gedragen zich in no time als kleine directeuren. Helaas is het de ervaring dat ook de oprechte collega's bijna allemaal na een korte of langere overgangperiode directietaal gaan praten. Ze mogen de cijfers inzien, ze mogen op cursus, ze mogen meepraten over het be-

DOOD SPOOR & GOED SPOOR

drijfsbeleid en zo krijgen ze langzamerhand oogkleppen op. Wat daarbij helpt is dat ze vaak de werkvloer verlaten, om deel te nemen aan het vergadercircuit. Zo kunnen de gedachten makkelijker veranderen.

En dan komt de omslag - voordat ze iets in het belang van de collega's durven te eisen, moet het bedrijf eerst winst maken. Het belang van de collega's is in hun visie niet meer tegengesteld aan het belang van de eigenaren van het bedrijf, maar loopt gelijk op met de belangen van de eigenaren van het bedrijf.

Ze zien niet meer hoe de eigenaren de arbeiders genadeloos plunderen. Ze zien niet meer dat arbeidersbelangen alleen door gezamenlijke strijd kunnen worden verdedigd. Ze krijgen het gevoel dat arbeiders en directie van het ene bedrijf moeten concurreren met arbeiders en directie van het andere bedrijf. Voor je het weet steunen ze reorganisaties, flexibilisering, jaarcontracten enzovoort. De oogkleppen die ze op hebben gekregen zorgen er voor dat ze de

scheidslijnen verkeerd gaan trekken. Dat de realiteit is dat arbeidersbelangen niet door de directie worden gediend, maar door gezamenlijke strijd - dat is dan buiten beeld geraakt.

Er zijn collega's die zich staande

houden - en die verdienen alle lof. De meesten gaan ten onder - daar is de ondernemingsraad voor bedoeld.

De collega's bij APMT 1 dienen hun eigen belang het best als ze het advies van de OR negeren en voor actie kiezen.

De heersende klasse vreest de strijd van de arbeiders

Waarom worden kosten noch moeite gespaard om politie in te zetten als havenarbeiders zich manifesteren? Waarom zo een overkill? De heersende klasse vreest vooral het verzet van de arbeiders. De arbeiders hebben vanwege hun plek in de productie de meest uitgesproken belangentegenstelling met het kapitaal en zij hebben met stakingen ook een van de krachtigste wapens in de strijd tegen het kapitaal. De arbeiders vertegenwoordigen de toekomst, want ze zijn verbonden met de modernste productiemiddelen. Ze moe-

ten vooruit kijken naar de toekomst, omdat elke arbeider begrijpt dat het verleden met oude productiemiddelen niet meer terugkeert. Arbeiders kunnen niet conservatief zijn. De arbeiders hebben in de productie de kracht van organisatie en discipline geleerd, die nodig is om succesvol te strijden. Wanneer de arbeiders op straat komen dan staat er dus iets op het spel. Met massale politie-inzet tracht de heersende klasse de strijd van de havenarbeiders te criminaliseren en te intimideren. Indien nodig zal getracht worden

Lees dagelijks
Rode Morgen nieuws
op www.rodemorgen.nl

Wie De Volle Lading
iedere vier weken
gratis per
e-mail wil ontvangen:
mail dit verzoek naar
**info@
vollelading.nl**

**Vervolg
van
blz. 8**

strijddag voor de directe belangen van de werkende mensen en een strijddag voor het socialisme waarin de arbeiders zelf de heersende klasse zullen zijn.

Voor havenarbeiders is 1 mei een prima dag om hun strijd verder op de kaart te zetten. Samen met andere progressieve en democratische groeperingen. Tegen de bedrijven die de bond en de CAO willen afschaffen. Tegen ontslagen. En vooral: voor een toekomst voor de jeugd.

**Kom naar de
vergadering
van de
Volle Lading**

dinsdag

8 april

2015

20.00 uur

**J. de Vouplein 99
Rotterdam**

**Vervolg
van
blz. 6**

die strijd met geweld te breken. Niet omdat de havenarbeiders provoceren of wetten overtreden, maar omdat het in het belang

van de heersende klasse is. Juist hier moet het gevoel voor organisatie en discipline, dat de arbeiders zich in de productie hebben eigen gemaakt, zich laten

gelden. Als de arbeiders massaal georganiseerd en gedisciplineerd te werk gaan, dan kunnen ze hun acties effectief tegen politiegeweld beschermen.

ICOR

De Rode Morgen is lid van de Internationale
Coördinatie van Revolutionaire Partijen en
Organisaties www.icor.info

Vier 1 mei de dag van de arbeiders!

Een mooie dag om de zaak van de havenarbeiders verder op de kaart te zetten. De dag van de arbeiders wordt internationaal al meer dan honderd jaar gevierd. Logisch dat de arbeidersklasse haar eigen dag heeft. De maatschappij kan zonder de arbeiders niet bestaan. Wie bouwt de gebouwen, wie transporteert de goederen, wie maakt de machines, wie produceert alles? Dat zijn de arbeiders. De heersende klasse pikt de vruchten van het werk van de arbeiders in. De heersende klasse kan gemist worden als kiespijn. Daarom is 1 mei ook een strijddag. Een

Vervolg
op
blz. 7

1 Mei 2015 in Rotterdam:
verzamelen om 18.00 uur voor het stadhuis
om 19.00 uur vertrek demonstratie
na afloop feest op het Schouwburgplein

Bezoekadres:

J. de Vouplein 99 - Rotterdam

Zondags 14.00-16.00 uur

E-mail: info@vollelading.nl

Telefoon: 010-4199054

Kijk op: www.rodemorgen.nl

Steunbijdragen:

bankrekening NL54INGB0004428359

Neem een abonnement op de Rode Morgen

0 jaarabonnement € 6,80

0 steunabonnement € 11,35

0 gratis proefabonnement 3 nummers

Betaling na ontvangst van een acceptgiro-
kaart. Vul bon in, uitknippen en opsturen::

Rode Morgen, Postbus 51245

3007 GE Rotterdam

25-3-2015

Of via email: info@rodemorgen.nl

U kunt natuurlijk ook bellen: 010-

4199054 kijk op: www.rodemorgen.nl

NAAM.....

ADRES.....

POSTCODE/WOONPLAATS:
.....

RODE MORGEN
internationale maandag

